

Eavan Boland

A szerelmi líra ellen

[AGAINST LOVE POETRY]

Harminc éve, nyáron esküdtünk meg. Végig szívből szerettek, attól a pillanattól eddig a pillanatig és tovább. Más dolgokat is szerettem. Köztük a nők szabadságának eszméjét. Hogy miért teszem ezeket a szavakat egymás mellé? Mert nő vagyok. Mert a házasság nem szabadság. Ezért itt minden szó a szerelmi költészet ellen szól. A szerelmi költészet nem adja ezt vissza. Álljon itt helyette egy emlékezetes történet a régmúltból: egy nagy király elveszített egy háborút, lánkra verve hurcolták körbe az ellenség városában. Csúfot űztek belőle. Hozták elé a feleségét és gyermekeit, de nem hatotta meg. Hozták egykori udvaroncait, ez sem hatotta meg. De mikor öreg szolgáját hozták, összetört és sírva fakadt. Női mivoltomat nem a szokások szolgálatában találtam meg. De az emberségem onnan nézett vissza rám. A mindennapi szerelem ellentmondásait jegyzem le, azért írtam ezt. A szerelmi líra ellen.

Hester Batemen 18. századi angol ezüstműves ír megrendelést vállal

[IN WHICH HESTER BATEMEN, 18TH CENTURY ENGLISH SILVERSMITH,
TAKES AN IRISH COMMISSION]

Házásokat mintázó díszkanalat készített
Hester Batemen, és erőszakot követett el.
Sebesre verte. Mintát, jegyet ütött bele.
Emléktárgy a legsötétebb századunkból.

Távol kartácstűztől és fejre ömlő kátránytól,
Ahová se a tiltott iskolák híre, se lázító
Zene nem hallatszik el, önti formába
És hagyja lehűlni a gyarmatok édes anyagát.

Itt miniatűrben férfi és nő emelkedik ki
Egymás mellett a földből, a mély bányából,
A kőrétegek közötti ércből, melynek óhatatlan
Következménye ez a bántó mesterség.

Egymás mellé kerülnek a díszes nyélen.
Nevüket a kanálfej képezte sima tómeder
Mélyébe írja, olyan gyöngybetűkkel,
Mintha beléjük fulladt volna a hold.

Művészet és házasság most párt alkotnak.
Az ezüst rugalmas és ragyogó, de saját
Természetes hajlásában ősrégi feszültség
Araszol a fény felé. Nézd, hogy tűnik el

A távolság múlt és jövő, egy birodalom
lenyomata és egy nemzet ígérete között.
Addig közvetítenek politikai elnyomás
És szerelmes emlék közt, hogy végül

A házaspárból csupán az ellenállás marad.
Őrök megtestesítőivé válnak. Rossz szemmel néz
Rájuk a történelem, ebben a keresztútban mégis
Fogják egymás sérült kezét, és esküt tesznek.

HORVÁTH IMRE OLIVÉR FORDÍTÁSA

